

Arrest

nr. 228 689 van 12 november 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. KALONDA DANGI
Jan Sobieskilaan 66
1020 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 5 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DUPONT *loco* advocaat E. KALONDA DANGI en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u Congolees staatsburger (Democratische Republiek Congo) en bent u afkomstig uit Kinshasa. U behoort tot de Mungala bevolkingsgroep. Uw vader was beroepsmilitair met de graad van majoor. Op 20 juli 2013 zat u thuis in uw kamer toen onbekenden het vuur openden waarbij jullie bodyguard en uw zus Nicole werden gedood. Uw moeder kreeg een kogel in haar schouder. Uw zus werd dezelfde dag nog begraven. Uw moeder werd in een ziekenhuis verzorgd aan haar wonde maar niet geopereerd. U vernam van uw vader dat hij werd gezocht.

Eind juni 2013 regelde uw vader voor jullie allen een vlucht naar Zuid Afrika. Na aankomst in Zuid Afrika vestigden jullie zich in een flat in Kempton Park in Johannesburg. Uw ouders dienden geen verzoek om internationale bescherming in, noch regelden ze op een andere manier hun verblijf in Zuid Afrika. Uw vader opende een kleine winkel in de wijk Tembisa. Op 3 september 2019 werd uw vader bij xenofobe aanvallen beroofd en gedood. Zijn winkel werd vernield. U vernam over dit incident van uw Congolese buurvrouw. U nam al het geld dat uw vader thuis bewaarde en wendde u tot uw Nigeriaanse buurman. Hij regelde voor u een reis naar het buitenland waar u veilig kon zijn. U nam samen met uw buurman vanuit de internationale luchthaven van Johannesburg een vlucht naar België. Uw begeleider zou voor u in het bezit zijn geweest van een vals Nigeriaans paspoort. Bij uw aankomst in België op 3 oktober 2019 stapte u uit het vliegtuig en raapte onderweg een papier op met iemands naam die op de uwe leek. U bood zich vervolgens zonder documenten bij de controle. U diende er een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit door u aan te bieden zonder in het bezit zijnde van een geldige (reis)document en niet in het bezit zijnde van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°), rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 9 oktober 2019 blijkt u te hebben gevraagd om bijgestaan te worden door een tolk die het Lingala machtig is. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal werd u een tolk Lingala toebedeeld. U werd verder ook opgemerkt dat indien u nood zou hebben aan een pauze of wanneer iets niet duidelijk zou zijn u dit meteen kon melden (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities CGVS”, p.2,3). U maakte verder doorheen uw persoonlijk onderhoud geen melding over specifieke problemen en gaf op het einde van het onderhoud aan alle vragen en uw tolk goed te hebben verstaan (notities CGVS, p.41). Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en/of 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden gewezen op enkele merkwaardigheden in uw verklaringen aangaande uw identiteit. Zo verklaarde u bij verschillende diensten B.I.L.(...) te heten, geboren te zijn op 10 november 1998 in Kinshasa en over de Congolese nationaliteit te beschikken (zie verklaringen bij de Federale Politie d.d. 03/10/2019, zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 09/10/2019, vraag 1, vraag 2, vraag 4, vraag 5, vraag 6a en notities CGVS, p.4,5). Echter dient te worden vastgesteld dat u op de vraag van uw Protection Officer op 24 oktober 2019, helemaal niet in staat bleek te zijn om spontaan uw volledige naam op te geven wanneer u hiernaar werd gevraagd. U nam om deze vraag te beantwoorden immers uw oproepingsbrief van het Commissariaat-generaal en probeerde de vermelde naam af te lezen. Gevraagd waarom u uw naam af diende te lezen en deze niet spontaan kon opgeven, merkte u enkel op dat u dacht dat uw Protection Officer wilde dat u uw naam aflas (notities CGVS, p.4). Uit het verslag van uw persoonlijk nota's blijkt echter nergens dat u zou zijn gevraagd om uw naam af te lezen. Uw merkwaardige houding doet nog meer vragen rijzen daar **uit de gegevens van de Luchtvaartpolitie BRUNAT** blijkt, dat u zich had aangemeld zonder in het bezit te zijn van enig identiteitsdocument, **komende van een vlucht uit Kinshasa**. Uit dezelfde informatie blijkt verder dat een Congolees paspoort was binnengebracht op naam van S.I.M.(...), geboren in Kinshasa op 18 januari 2000. U ontkende echter tegenover uw Protection Officer de betreffende persoon te zijn wanneer u een kopie van het paspoort werd getoond en verklaarde geen S.I.M.(...) te kennen.

U gaf enkel aan bij uw aankomst een papier te hebben opgeraapt waarop deze naam stond omdat u zag dat deze naam op de uwe leek (notities CGVS, p.35,41). **Uw bewering met een rechtstreekse vlucht vanuit Johannesburg te zijn aangekomen in Brussel wordt dan ook ondergraven** (notities CGVS, p.34,35). Van uw jarenlang verblijf in Zuid Afrika (2013-2019) legt u overigens geen enkel begin van bewijs neer. U verklaarde zelfs geen enkel woord Afrikaans te kennen (notities CGVS, p. 6). Uw ouders zouden volgens u bovendien nooit stappen hebben ondernomen om hun verblijf in Zuid Afrika te regelen en of er enig (verblijfs)document te verkrijgen (notities CGVS, p. 24,25). Daar u niet aannemelijk maakt enige band met Zuid Afrika te hebben, komen de door u aangehaalde problemen in Zuid Afrika (moord op uw vader tijdens xenofobe aanvallen op 3 september 2019) hiermee volledig op de helling te staan (notities CGVS, p. 29). Dat uw uitleg een vlucht uit Johannesburg te hebben genomen niet overtuigt blijkt verder uit het volgende: Gevraagd met welke vliegtuigmaatschappij u dan wel reisde stelde u dit niet te weten (notities CGVS, p.34). Dat u deze informatie niet had legde u uit als zijnde dat u er zich niet mee bezighield (notities CGVS, p.35). U beweerde verder met een Nigeriaans paspoort te hebben gereisd, dat door uw Nigeriaanse buurman in Zuid Afrika werd geregeld (notities CGVS, p.32,33). De volledige naam van uw buurman kende u echter niet, noch wist u te melden hoe u volgens dat Nigeriaans paspoort heette (notities CGVS, p.32,33). Dat uw buurman die u op uw vlucht begeleidde u nooit zou hebben gemeld wat de gegevens in het voor u gebruikte paspoort zouden zijn en wat uw reisbestemming was –u gaf aan dit niet te hebben geweten - is niet aannemelijk gelet op de mogelijkheid op identiteitscontroles op internationale vluchten en het risico om tegen de lamp te lopen als smokkelaar (notities CGVS, p.33). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook volledig de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van uw reis. Gevraagd naar documenten die uw identiteit kunnen ondersteunen, zoals de documenten met de welke u in 2013 vanuit Congo naar Zuid Afrika een vlucht had genomen, of documenten waarover uw ouders -die volgens u in Zuid Afrika zijn overleden- beschikten, stelde u alles in uw woning in Zuid Afrika te hebben achtergelaten omdat u moest vluchten (notities CGVS, p.22,29,35). Uw uitleg halsoverkop te zijn moeten vluchten zonder iets mee te kunnen nemen staat echter haaks op uw verdere uitleg eerst naar uw woning te zijn gegaan om het geld dat uw vader had liggen te gaan halen, ten einde uw reis te kunnen regelen (notities CGVS, p.32). Gevraagd waarom het niet mogelijk was om naast het geld ook (identiteits)documenten mee te nemen stelde u enkel: "Ik heb niets anders" (notities CGVS, p.35). Alle bovenstaande vaststellingen in acht nemend, tracht u op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden over uw identiteit en creëert u bewust onduidelijkheid over wie u bent en van waar u naar België bent gekomen. Uw gedrag dienaangaande is niet te verenigen met iemand die vervolgd wordt en om deze redenen internationale bescherming verzoekt. Door deze vaststelling komt uw algehele geloofwaardigheid reeds op de helling te staan.

Wat er ook van zij, daar u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart over de Congolese nationaliteit te beschikken en in Kinshasa te zijn geboren en getogen (notities CGVS, p.5), dient te worden opgemerkt dat **volgens de Conventie van Genève de vrees voor vervolging nagegaan dient te worden t.a.v. het land waarvan de verzoeker tot internationale bescherming de nationaliteit draagt.**

Aangezien u de Congolese nationaliteit heeft, dient uw vrees voor vervolging t.a.v. Democratische Republiek Congo nagegaan te worden. Aangezien u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u niet over de Congolese nationaliteit beschikt, wordt uw vrees voor vervolging dan ook t.a.v. de Democratische Republiek Congo (DRC) behandeld.

In casu brengt u geen feiten of elementen aan waaruit blijkt dat u niet kan terugkeren naar de DRC omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aan uw bewering voor uw leven te vrezen omdat "Kabila" u zou ombrengen indien u naar Congo zou worden gestuurd kan immers geen enkel geloof worden gehecht (notities CGVS, p.39,40). Zoals reeds vastgesteld blijkt u met een vlucht uit Kinshasa naar Brussel te zijn gekomen (zie document van de Luchtvaartpolitie BRUNAT). Dit gegeven toont aan dat u recent zonder problemen uw land, Congo, via de luchthaven heeft verlaten. Gevraagd waarom u meent omgebracht te worden in Congo verwees u naar een incident op 20 juli 2013. U verklaarde dat uw vader, volgens u een majoor in het Congolese leger, problemen kende en dat er soldaten naar uw familie waren gestuurd om jullie om te brengen (notities CGVS, p.11,15,16). Het is hierbij opvallend dat u helemaal niet kan uitleggen met wie uw vader problemen had, wat de problemen konden zijn en wanneer zijn problemen dan wel zijn begonnen. U bleef enkel in vage bewoording herhalen dat "mensen" uw vader zochten, er "soldaten" waren gestuurd om jullie om te brengen en dat "het land" uw vader zocht, zonder te kunnen melden op welke manier uw

vader dan wel werd gezocht en waarom (notities CGVS, p.15,16,17,23). Merkwaardig is dat uw vader wel kon vertellen dat hij wordt gezocht maar verder nooit enige uitleg blijkt te geven welke problemen hij dan wel zou hebben gekend, hoewel het om de veiligheid van zijn gezin ging (notities CGVS, p.15,16). Dat u als volwassen vrouw geen enkel inzicht kan geven over problemen die uw leven volledig op z'n kop zetten is dan ook niet overtuigend. Gevraagd hoe het kwam dat u nooit zou geweten hebben wat de problemen van uw vader, die volgens u weerslag hadden op de rest van jullie gezin, geweest konden zijn antwoordde u enkel: "Ik weet er niets van" (notities CGVS, p.17).

Opvallend is overigens dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde helemaal niet te hebben weten wie uw vader in het leger was (zie vragenlijst CGVS d.d.09/10/2019, vraag 4), terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde sinds 2012 op de hoogte te zijn geweest dat uw vader de rang van majoor had (notities CGVS, p.3,10,11). Tot wanneer uw vader militair was bleken uw verklaringen evenmin eensluidend. Waar u aanvankelijk stelt dat uw vader geen militair meer was tijdens het bewind van Joseph Kabila in 2013, verklaart u even verder dat uw vader in 2013 nog wel militair was (notities CGVS, p. 11). Uw uitleg, door de stress niet te hebben geweten wat u moest antwoorden bij de DVZ, is echter niet afdoende als uitleg voor deze inconsistentie, daar uw relaas volledig op het beroep van uw vader bleek gebaseerd (notities CGVS, p.12). Bij welk leger uw vader militair was, wanneer men u vroeg of hij bij de landmacht, luchtmacht of marine diende, kon u niet melden (notities CGVS, p. 11,12). Luidens de door u opgegeven geboortedatum, 10 november 1998, zou u in 2013 nochtans vijftien jaar zijn geweest en niet tien jaar zoals u suggereerde (notities CGVS, p.7). Het incident waarbij uw zus zou zijn omgebracht dateerde u bij de DVZ overigens tot twee keer toe in 2012 en gaf aan in 2013 naar Zuid Afrika te zijn vertrokken (zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en verklaringen DVZ vraag 17), in tegenstelling tot uw verhaal op het CGVS, waar u stelde dat het incident op 20 juli 2013 plaatsvond en u tegen het einde van dezelfde maand Congo te hebben verlaten (notities CGVS, p.15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verwees u opnieuw naar de stress die u zou hebben gehad bij het vertellen van uw relaas (notities CGVS, p.20). Zonder uit te sluiten dat een verzoeker van internationale bescherming met enige stress kampt wanneer hij/zij aankomt in een voor hem vreemd land, is het merkwaardig dat u uw "fout" op geen enkel moment had hersteld wanneer uw verklaringen werden voorgelezen en u deze voor akkoord ondertekende (zie verklaringen DVZ en vragenlijst CGVS, beiden d.d. 09/10/2019). Evenmin maakte u enig gewag van mogelijke fouten wanneer u op het CGVS werd gevraagd of u opmerkingen had over uw verklaringen bij de DVZ. U gaf enkel aan er de indruk te hebben gehad niet geloofd te worden (notities CGVS, p.3,4). Daar u geen geloofwaardige inzage geeft in uw leefsituatie voor uw komt naar België, kan er aan uw bewering geen contacten te hebben met uw familieleden in Congo, zoals tantes, ooms, neven en nichten, en aan uw stelling dat u niet weet waar deze familieleden zich kunnen bevinden, geen enkel geloof meer worden gehecht. Gevraagd naar de reden dat er geen contacten met familieleden waren kwam u niet verder dan te melden dat u iemand bent die niet veel contacten heeft met mensen. Waarom uw ouders geen contact zouden hebben onderhouden met de rest van de familie, kon u evenmin uitleggen (notities CGVS, p. 37,38). Zo ook blijkt u persoonlijk nooit stappen te hebben ondernomen om contacten met familieleden te zoeken. Gevraagd waarom u dit niet had geprobeerd gaf u enkel aan: "Gewoon is iets persoonlijk, gewoon niet gedaan" (notities CGVS, p.38). **Van iemand die verklaart niet naar het land waar ze de nationaliteit van draagt te kunnen gaan, mag verwacht worden dat die beter op de hoogte is van en interesse toont in de situatie van haar familie in dat land. Uw gebrek aan interesse in het land waarvan u duidelijk de nationaliteit draagt, is bezwaarlijk een reden voor internationale bescherming te noemen.** U verklaarde uitdrukkelijk geen andere problemen in Congo te hebben gekend, noch met de autoriteiten, noch met mensen in Congo (notities CGVS, p.40,41).

Alle bovenstaande elementen tasten verder de ernst van uw motieven voor internationale bescherming aan, bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4§2, a en b.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat de veiligheidssituatie in Kinshasa betreft, dient te worden onderzocht of de voorwaarden van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 vervuld zijn, namelijk of er ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger zijn als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een

internationaal of binnenlands gewapend conflict, die kunnen worden beschouwd als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De situatie van willekeurig geweld moet worden gedefinieerd in tegenstelling tot het begrip doelgericht geweld als willekeurig geweld dat een zodanig hoog niveau bereikt dat er ernstige en bewezen redenen zijn om te veronderstellen dat een burger die wordt teruggezonden naar het desbetreffende land of eventueel naar de desbetreffende regio, alleen wegens zijn aanwezigheid op het grondgebied een reëel risico op de desbetreffende bedreigingen loopt. (HvJ-EU, 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité tegen commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, par. 30, zie ook HvJ-EU, 17 februari 2009, C-465/07, Meki Elgafaji en Noor Elgafaji tegen staatssecretaris van justitie, par. 35 tot 40 en par. 43). Uit de informatie over de situatie in de DRC waarover het Commissariaat-generaal beschikt (missierapport van de Organisation des Nations Unies pour la stabilisation en République démocratique du Congo, 17 juli 2019), blijkt echter dat de huidige situatie in Kinshasa geen situatie van "willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" kan worden genoemd. De geraadpleegde bronnen wijzen er namelijk op dat president Tshisekedi sinds zijn verkiezing maatregelen heeft genomen om de politieke ruimte open te stellen, wat tot uiting kwam in de vrijlating van 700 politieke gevangenen, de terugkeer van politieke actoren naar het land, de vooruitgang op gebied van inachtneming van de fundamentele vrijheden, met name de vrijheid van meningsuiting, en om de corruptie te bestrijden. Deze bronnen vermelden ook de constructieve aanpak van talrijke Congolese stakeholders om het programma van president Tshisekedi te steunen. Wat de situatie in Kinshasa betreft, hoewel verschillende vreedzame betogingen in verband met de verkiezing van de gouverneurs van 10 april geen aanleiding tot uitpattingen gaven, werden andere betogingen die werden georganiseerd tussen 8 en 10 april 2019, onderdrukt door de autoriteiten en eindigden met de willekeurige arrestatie van betogers, van wie sommigen werden verwond. Betogingen en sporadische gewelddaden, die hoofdzakelijk het werk waren van aanhangers van de UDPS, vonden ook plaats op 18 mei 2019 bij de indirecte verkiezingen van de senatoren. En op 12 en 13 juni 2019 betoogden de aanhangers van de UDPS in Kinshasa en tijdens confrontaties kwamen ze tegenover aanhangers van de PPRD te staan wegens conflicten tussen CACH en het FCC. Merk echter op dat deze betogingen en deze confrontaties zich beperkten tot deze specifieke perioden en tot deze specifieke contexten. Op dit ogenblik is er dus geen sprake van willekeurig geweld of van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Wat de algemene veiligheidssituatie in Kinshasa betreft, melden de bronnen bovendien dat er in de westelijke provincies van de DRC (en dus ook in Kinshasa) geen grootscheeps geweld plaatsvond en dat de situatie relatief stabiel bleef. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 niet kan worden toegepast.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel, voert verzoekster de schending aan van de artikelen 8 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 1, 2 en 3 van "de wet van 29 juli ivm de formele motivatie van administratieve aktes" (lees: de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen), van artikel 62 van "de wet van 15/12/1980 vreemdelingenwerk" (lees: de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet)), en van "de principes van een goede administratie (proportionaliteitsprincipe, voorzichtigheidsprincipe, contradictoire karakter enz)".

Het middel luidt als volgt:

"Terwijl tegenpartij stelt

Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit door u aan te bleden zonder in het bezit zijnde van een geldige (reis) document en niet in het bezit zijnde van een geldig visum of een

geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid 1°/2°), rechtvaardige date en versnelde procedure werd toegepast bij fr behandeling van uw verzoek.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 9 oktober 2019 blijkt u te hebben gevraagd om bijgestaan te worden door een tolk die het Lingala machtig is . Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door get Commissariaat-generaal werd u een tolk Lingala toebedeeld. U werd verder ook opgemerkt dat indien u nood zou hebben aan zzn pauze of wanneer iets niet duidelijk zou zijn u dit meteen kon melden (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal – verder « notities CGVS » , p.2,3). U maakte verder doorheen uw persoonlijk onderhoud geen melding over specifieke problemen en gaf op het einde van het onderhoud aan alle vragen en uw tolk goed te hebben verstaan (notities CGVS, p.41). bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en/of 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden gewezen op enkele merkwaardigheden in uw verklaringen angaande uw identiteit. Zo verklaarde u bij vershillende diensten B.I.L.(...) te heten, geboren te zijn op 10 november 1998 in Kinshasa en over de Congolese nationaliteit te beschikken (zie verklaringen bij de Federale Politie d. d. 03/10/2019, zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken d. d. 09/10/2019, vraag 1, vraag 2, vraag 4, vraag 5 ; vraag 6a en notities CGVS, p. 4, 5). Echter dient te worden vastgesteld dat u op de vraag van uw Protection Officier op 24 oktober 2019, helemaal niet in staat bleek te zijn om spontaan uw volledige naam op te geven wanneer u hiernaar werd gevraagd. U nam om deze vraag te beantwoorden immers uw oproepingsbrief van het Commissariaat-generaal en probeerde de vermelde naam af te lezen. Gevraagd waarom u uw naam af diende te lezen en deze niet spontaan kon opgeven, merkte u enkel op dat u dacht dat uw Protection Officier wilde dat uw naam aflas (notities CGVS, p. 4). Uit het verslag van uw persoonlijk nota's blijkt echter nergens dat u zou zijn gevraagd om uw naam af te lezen. Uw merkwaardige houding doet nog meer vragen rijzen dar **uit de gegevens van de Luchtvaartpolitie BRUNAT** blijkt, dat u zich had aangemeld zonder in het bezit te zijn van enig indentiteitsdocument, **komende van een vlucht uit Kinshasa**. Uit dezelfde informatie blijkt verder date en Congolees paspoort was binnengebracht op naam van S.I.M.(...), geboren in Kinshasa op 18 januari 2000. U ontkende echter tegenover uw Protection Officier de betreffende persoon te zijn wanneer u een kopje van het paspoort werd getoond en verklaarde geen S.I.M.(...) te kennen. U gaf enkel aan bij uw aankomst een papier te hebben opgeraapt waarop deze naam stond omdat u zag dat deze naam op de uwe leek (notities CGVS, p. 35, 41). **Uw bewering met een rechtstreekse vlucht vanuit Johannesburg te zijn aangekomen in Brussel wordt dan ook ondergraven** (notities CGVS, p.34, 35). Van uw jarenlang verblijf in Zuid Afrika (2013-2019) legt u overigens geen enkel begin van bewijs neer. U verklaarde zelfs geen enkel woord Afrikaans te kennen (notities CGVS, p.6). Uw ouders zouden volgens u bovendien nooit stappen hebben ondernomen om hun verblijf in Zuid Afrika te regelen en of er enig (verblijfs) document te verkrijgen (notities CGVS, p. 24,25). Daar u niet aannemelijk maakt enige band met Zuid Afrika et hebben, komen de door u aangehaalde problemen in Zuid Afrika (moord op uw vader tegen xenofobe aanvallen op 3 september 2019) hiermee volledig op de helling te staan (notities CGVS, p.29). Dat uw uitleg een vlucht uit Johannesburg te hebben genomen niet overtuigt blijkt verder uit het volgende : Gevraagd met welke vliegtuigmaatschappij u dan wel reisde stelde u dit niet te weten (notities CGVS, p.34). Dat u deze informatie niet had legde u uit als zijnde dat u er zich niet mee bezighield (notities CGVS, p.35). U beweerde verder met een Nigeriaans paspoort te hebben gereisd, dat door uw Nigeriaanse buurman in Zuid Afrika werd geregeld (notities CGVS, p.32,33). De volledige naam van uw buurman kende u echter niet, noch wist u te melden hoe u volgens dat Nigeriaans paspoort heette (notities CGVS, p. 32,33).

Dat uw buurman die u op uw vlucht begeleidde u nooit zou hebben gemeld wat de gegevens in het voor u gebruikte paspoort zouden zijn en wat uw reisbestemming was u gaf aan dit niet te hebben geweten is niet aannemelijk gelet op de mogelijkheid op identiteitscontroles op internationale vluchten het risico om tegen de lamp te lopen als smokkelaar (notities CGVS, p.33). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook volledig de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van uw reis. Gevraagd naar documenten die uw identiteit kunnen ondersteunen, zoals de documenten met de welke u in 2013 vanuit Congo naar Zuid Afrika een vlucht had genomen, of documenten waarover uw ouders die volgens u in Zuid Afrika zijn overleden beschikten, stelde u alles in uw woning in Zuid Afrika te hebben achtergelaten omdat u moest vluchten (notities CGVS, p. 22,29,35). Uw uitleg halsoverkop te zijn moeten vluchten zonder iets mee te kunnen nemen staat echter haaks op uw verdere uitleg eerst naar uw woning te zijn gegaan om het geld dat uw vader had liggen te gaan halen, ten einde uw reis te kunnen regelen (notities CGVS, p. 32). Gevraagd waarom het niet mogelijk was om naast het geld ook (identiteits) documenten mee te nemen stelde u enkel : « Ik heb niets anders » (notities CGVS, p.35). Alle bovenstaande vaststellingen in acht nemend, tracht u op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden over uw identiteit en creëert u bewust onduidelijkheid over wie u bent en van waar u naar België bent gekomen. Uw gedrag dienaangaande is niet te verenigen met iemand die vervolgd wordt en om deze redenen internationale bescherming verzoekt. Door deze vaststelling komt uw algehele geloofwaardigheid reeds op de helling te staan.

Terwijl ,

Wat er ook van zij, daar u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart over de Congolese nationaliteit te beschikken en in Kinshasa te zijn geboren en getogen (notities CGVS, p.5), dient te worden opgemerkt dat volgens de Conventie van Geneve de vrees voor vervolging nagegaan dient te worden t.a.v. het land waarvan de verzoeker tot internationale bescherming de nationaliteit draagt.

Aangezien u de Congolese nationaliteit heeft, dient uw vrees voor vervolging t.a.v. Democratische Republiek Congo nagegaan te worden. Aangezien u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u niet over de Congolese nationaliteit beschikt, wordt uw vrees voor vervolging dan ook t.a.v. de Democratische Republiek Congo (DRC) behandeld.

In casu brengt u geen feiten of elementen aan waaruit blijkt dat u niet kan terugkeren naar de DRC omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aan uw bewering voor uw leven te vrezen omdat « Kabila » u zou ombrengen indien u naar Congo zou worden gestuurd kan immers geen enkel geloof worden gehecht (notities CGVS, p.39, 40). Zoals reeds vastgesteld blijkt u met een vlucht uit Kinshasa naar Brussel te zijn gekomen (zie document van de Luchtvaartpolitie BRUNAT). Dit gegeven toont aan dat u recent zonder problemen uw land, Congo, via de luchthaven heeft verlaten. Gevraagd Eurostation, Ernest Bierotstraat 39, 1070 BRUSSEL

Terwijl toch moet benadrukt worden dat verzoekster bijzonder jong was wanneer zij Congo diende te verlaten . Het is normaal dat zij niet op de hoogte is van de huidige politieke situatie in Congo zij heeft dit land verlaten toen zij nog minderjarig was ttz 15 jaar .

In 2013 hebben zij en haar familie Congo moeten verlaten en zijn zij naar Zuid Afrika getrokken .

Zij hebben Congo moeten verlaten omdat haar vader J.I.(...) een kolonel was in het Congolese leger in de regio van ex President Mobutu haar moeder Mevrouw A.B.(...) was gekwetst aan haar arm tijdens de aanvallen te Kinshasa en haar oudste zus N.I.(...) werd ter plaatse gedood . Dit zijn toch halles zeer belangrijke feiten die zeer gemakkelijk kunnen gecheckt worden door het Commissariaat Genraal

Waarom u meent omgebracht te worden in Congo verwees u naar een incident op 20 juli 2013. U verklaarde dat uw vader, u een majoor in het Congolse leger, problemen kende en dat er soldaten naar uw familie waren gestuurd om jullie om te brengen (notitie CGVS, p.11,15,16). Het is hierbij opvallend dat u helemaal niet kan uitleggen met wie uw vader problemen had, wat de problemen waren, wat de problemen konden zijn en wanneer zijn problemen dan wel zijn begonnen. U bleef enkel in vage bewoording herhalen dat « mensen » uw vader zochten, er « soldaten » manier uw vader dan wel werd gezocht en waarom(...).

Merkwaardig is dat uw vader wel kon vertellen dat hij wordt gezocht maar verder nooit enige uitlegbijkt te geven welke problemen hij dan wel zou hebben gekend, hoewel het om de veiligheid van zijn gezin ging (...). Dat u als volwassen vrouw geen enkel inzicht kan geven over problemen die uw leven volledig op z'n kop zetten is dan ook niet overtuigend. Gevraagd hoe het kwam dat u nooit zou geweten hebben wat de problemen van uw vader, die volgens u weerslag hadden op de rest van jullie gezin, geweest koden zijn antwoorde u enkel : « ik weet er niets van (...).

Opvallend is overigens dat u bij de Dienst vreemdelinenzaken uitdrukkelijk verklaarde helemaal niet te hebben weten wie uw vader in het leger was (...), terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde sinds 2012 op de hoogte te zijn geweest dat uw vader de rang van majoor had (...). Tot wanneer uw vader militair was bleken uw verklaringen evenim eensluidend. Waar u aanvankelijk stelt dat uw vader was tijdens het bewind van Joseph Kabila in 2013, stress niet te hebben geweten wat u moest antwoorden bij de DVZ, is echter niet afdoende als uitleg voor deze inconsistentie, daar uw relaas volledig van uw vader bleekgebaseerd (...). Bij welk leger uw vader militair was, wanneer men u vroeg of hij bij de landmacht, luchtmacht of marine diende, kon u niet melden (...). Luidens de door u opgeven geboortedatum, 10 november 1998, zou u in 2013 nchtans vijftien jaar zijn geweest en niet tien jaar zoals u suggereerde (...). Het incident waarbij uw zus zijn omgebracht dateerde u bij de DVZ overigens tot twee keer toe in 2012 en gaf aan in 2013 naar Zuid Afrika te zijn vertrokken (...), in tegenstelling tot uw verhaal op het CGVS, waar u stelde dat het incident op 20 juli 2013 plaatsvond en u tegen het einde van dezelfde maand Congo te hebben verlaten (...). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ver(wees u opnieuw naar de stress die u zou hebben gehad bij het vertellen van uw reless (...). Zonder uit te sluiten date en verzoeker van internationale bescherming met enige stress kampt wanneer hij/zij aankomt in een voor hem vreemd land, is het merkwaardig dat u uw « fout » op geen enkel moment had hersteld wanneer uw verklaringen werdem voorgelezen en u deze voor akkoord ondertekende (...). E venmin maakte u enig gewag van mogelijke fouten wanneer u op het CGVS werd gevraagd of u opmerkingen had over uw verklaringen bij de DVZ. U gaf enkel aan er de indruk te hebben gehad niet geloofd te worden (...). Daar u geen geen geloofwaardige inzage geeft in uw leefstijl voor uw komt naar België, kan er aan uw bewering geen contacten te hebben met uw familieleden in Congo, zoals tantes, ooms, neven en nichten, en aan uw stelling dat u niet weet waar deze familieleden zich kunnen bevinden, geen enkel geloof meer worden gehecht. Gevraagd naar de reden dat er geen contacten met familieleden waren kwam u niet verder dan te melden dat u iemand bent die niet veel contacten heeft met mensen. Waaron uw ouders geen contact zouden hebben onderhouden met de rest van de familie, kon u evenmin uitleggen (...). Zoo ok bligt u persoonlijk nooit stappen te hebben ondernomen om contacten met familieleden te zoeken. Gevraagd waarom u dit niet had geprobeerd gaf u enkel aan : Gewoon is iets persoonlijk gewoon niet gedaan (...). Van iemand die verklaart niet naar het land waar ze de nationaliteit van draagt te kunnen gaan, mag verwacht worden dat die beter op de hoogte is van en interesse toont in de situatie van haar familie in dat land. Uw gebrek aan intrinsse toont in de situatie van haar familie in dat land. Un gebrek aan interesse in het land waarvan u duidelijk de nationaliteit draagt, een reden voor internationale bescherming te noemen. U verklaarde uitdrukkelijk geen andere problemen in Congo te hebben gekend, noch met de autoriteiten, noch met mensen in Congo (...).

Alle bovenstaande elementen tasten verder de ernst van uw motieven voor internationale bescherming aan, bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend, noch de subsidiaire bechermingsstatus in de zin van artikel 48/4§2, a en b.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reël risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet.... »

Terwijl

IV. De Subsidiaire Bescherming

Overwegende dat verzoekster de subsidiaire bescherming vraagt in deze procedure cfr art 48/4 van de wet van 15/12/1980

Verzoekster is afkomstig van de Democratische republiek Congo waar er onveiligheid heerst en de normen van de rationaliteit niet toegepast worden

Dat verzoekster de subsidiaire bescherming vraagt in deze procedure”.

2.2. Aan het verzoekschrift worden geen stavingsstukken gevoegd. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aantal foto's neer waaruit zou moeten blijken dat zij wel degelijk sinds 2013 in Zuid-Afrika verbleef.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.4. Verzoekster legt ter terechtzitting 7 foto's neer. Twee foto's bij het standbeeld van Mandela, 1 foto van een Zuid-Afrikaanse trein, 2 foto's van volgens verzoekster de luchthaven in Zuid-Afrika, en 1 foto van Zuid-Afrikaans geld.

Daargelaten de vaststelling dat er bij de nieuwe elementen geen aanvullende nota is gevoegd met enige toelichting, wijst de Raad er op dat deze foto's geen bewijs zijn van het verblijf van verzoekster in Zuid-Afrika sinds 2013, en evenmin van de redenen waarom zij en haar familie in 2013 naar Zuid-Afrika zijn gevlucht. De foto's kunnen hoogstens aantonen dat verzoekster ooit in Zuid-Afrika is geweest meer niet. Deze foto's moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen in het geheel van alle relevante verklaringen.

2.5. Verzoeksters verzoek om internationale bescherming werd geweigerd omdat (i) zij op intentionele wijze tracht de Belgische autoriteiten te misleiden over haar identiteit, en (ii) omdat zij geen feiten of elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij niet kan terugkeren naar de DRC, zoals omstandig wordt toegelicht.

2.6. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing uitgebreid uiteenzet waarom verwerende partij van oordeel is dat verzoekster de belangrijke aspecten van haar verklaringen niet onderbouwt met schriftelijke of andere bewijsstukken en waarom verzoeksters verklaringen niet coherent en aannemelijk worden geacht. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat verzoekster in gebreke blijft de elementen die de kern uitmaken van haar asielrelaas te ondersteunen met documenten of andere bewijselementen en toont zij niet aan dat de motivering van de verwerende partij, waarin haar verklaringen onvoldoende coherent en aannemelijk worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in het verzoekschrift immers niet verder dan het louter citeren van de bestreden beslissing zelf, de verwijzing naar enkele wetsartikelen zonder enige toelichting, en een uiterst summiere herhaling van een deel van haar relaas, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS